

Udskriftsdato: 21. december 2025

AFG nr 9894 af 27/06/2017 (Gældende)

Renter tilskrevet livsforsikring omfattet af PBL § 50 ikke indkomstskattepligtig

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 17-0187034

Renter tilskrevet livsforsikring omfattet af PBL § 50 ikke indkomstskattepligtig

Skatterådet bekræftede, at spørger ikke var indkomstskattepligtig til Danmark af de renter, der var tilskrevet den udenlandske livsforsikring, som spørger overtog ved sin fars død i 2007. Livsforsikringen var tegnet i et udenlandsk forsikringsselskab af spørgers far, der på tegningstidspunktet havde bopæl i Spanien, og aftalen om livsforsikringen måtte anses for endeligt indgået før den 18. februar 1992, hvorfor livsforsikringen skulle bedømmes efter den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, jf. § 6 i lov nr. 569 af den 24. juni 1992. Det fremgår af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, stk. 6, at renter, der tilskrives en livsforsikring, der er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Skatterådsmøde 27. juni 2017 - SKM2017. 494. SR

Spørgsmål

1. Kan SKAT bekræfte, at spørger ikke er indkomstskattepligtig til Danmark af de renter, der er tilskrevet livsforsikringen?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Baggrunden for nærværende anmodning er, at spørger i 2007 overtog en livsforsikring i et udenlandsk forsikringsselskab fra sin far, der indtil sin død også var bosat i udlandet.

Spørger, der er fuldt skattepligtig til Danmark, er nu kommet i tvivl om, hvorvidt spørger er skattepligtig til Danmark af de renter, der er tilskrevet den omhandlede livsforsikring, siden spørger overtog den i 2007.

Da spørger var teenager, fandt spørgers far en ny ægtefælle, med hvem han i starten af 1960'erne flyttede til Spanien - og senere også fik børn med.

Spørgers far, der drev virksomhed med investering i fast ejendom i Spanien, blev boende i Spanien frem til sin død i 2007.

Spørgers far havde efter fraflytningen ikke nogen tilknytning til Danmark. Det bemærkes, at spørgers fars dødsbo blev skiftet i Spanien og efter spansk lovgivning, og at spørgers fars enke i dag sidder i uskiftet bo efter de spanske regler herom.

I 1991 tegnede spørgers far en livsforsikring for spørgers datter, og med spørger som begunstiget. Livsforsikringen oprettedes i forsikringsselskabet X på Isle of Man, og gennem bank-X indsatte spørgers far kr. XXXXX, der fordeltes på 40 policer.

Det var fremgår af det vedlagte forsikringstilbud af 16. april 1991, at spørgers far i henhold til forsikrings tilbuddet senest skulle indbetale kr. XXXXX til livsforsikringen den 17. april 1991.

Spørgers far overvejede oprindeligt at indsætte sin ægtefælle som secondary owner, dvs. som ejeren af livsforsikringen ved spørgers fars død. Dette blev imidlertid senere opgivet, hvorfor spørgers far på det fremlagte forsikringstilbud har streget ægtefællens navn.

Spørger har fremlagt en af forsikringspolicerne, og det fremgår af forsikringspolicen, at livsforsikringen trådte i kraft den 2. januar 1992. Endvidere fremgår det af policen, at spørger var indsat som secondary owner, således at spørger overtog ejerskabet til policen ved spørgers fars død.

Indtil spørgers fars død i 2007 havde spørgers far ejerskabet og råderetten over policerne. Spørger overtog efter spørgers fars død de 20 policer.

Policerne blev overdraget til spørger i løbet af efteråret 2007, hvilket fremgår af bank-X's opgørelse af den 31. december 2007.

Siden 2007 har spørger opsagt 14 af de 20 policer og har derved fået udbetalt indeståendet på disse policer. Der resterer derfor i dag 6 uopsagte policer.

I tilknytning til faderens tegning af ovennævnte livsforsikring fik spørger at vide, at livsforsikringen ikke ville få nogen skattemæssige konsekvenser for spørger, idet forsikringen var tegnet og beløbet indbetalt inden den 18. februar 1992.

I tillid til den besked spørger fik i tilknytning til tegningen af livsforsikringen, har spørger ikke selv angivet de renter, der er blevet tilskrevet på indeståendet på livsforsikringen.

Spørger er efterfølgende blevet i tvivl om, hvorvidt de renter, der siden 2007 er blevet tilskrevet på livsforsikringen skal selvangives i Danmark, eller om det er korrekt, når spørger - i tillid til beskeden ved tegningen af livsforsikringen - har været af den opfattelse, at ingen del af livsforsikringsordningen var skattepligtig i Danmark.

Det skal for en god ordens skyld fremhæves, at det var spørgers fader, der tegnede den omhandlede livsforsikring, og at spørger, der er uddannet laborant, blot har stolet på den besked spørger fik i tilknytning til tegningen af livsforsikringen. Spørger har ikke haft nogen anledning til at betvivle dette.

Efter ovennævnte tvivl har meldt sig, føler spørger nu behov for at få vished for, at renterne ikke er skattepligtige.

Det kan oplyses, at der, siden spørger overtog policen i 2007, er tilskrevet kr. XXX i renter.

Yderligere oplysninger af 8. maj 2017

SKAT har ved skrivelse af den 19. april 2017 anmodet spørger om fremsendelse af dokumentation for, at den i sagen omhandlende aftale om livsforsikring var endeligt aftalt inden den 18. februar 1992.

Spørgers anmodning om bindende svar af den 31. januar 2017 var vedlagt tilbuddet, og policen, da det alene var dette materiale, som spørger var i besiddelse af.

Spørger har derfor efterfølgende rettet henvendelse til forsikringsselskabet Y, Isle of Man, der har købt det tidligere forsikringsselskab X, Isle of Man.

Forsikringsselskab Y har oplyst, at det daværende forsikringsselskab X senest den 30. december 1991 har modtaget accepten af forsikringstilbuddet, idet forsikringsselskabet dog ikke har mulighed for at fastslå præcis, hvornår tilbuddet er accepteret.

Forsikringsselskab Y har endvidere udleveret en kopi af det underskrevne forsikringstilbud vedrørende livsforsikringen til spørger. Af det underskrevne forsikringstilbud fremgår det af faxlinjen, at forsikringsselskab X, Isle of Man, har sendt faxen indeholdende det underskrevne tilbud den 30. december 1991. Denne faxlinje fremgår ikke af den vedlagte kopi af tilbuddet, som spørger fik udleveret fra hendes fader.

Det er spørgers helt klare opfattelse, at det vedlagte underskrevne tilbud dokumenterer, at aftalen vedrørende den i sagen omhandlede livsforsikring blev indgået senest den 30. december 1991.

Vi bemærker i den forbindelse også, at forsikringsaftalen trådte i kraft den 2. januar 1992.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Reguleringen af de skattemæssige aspekter af livsforsikringer fandtes i den dagældende pensionsbeskatningslov (lovbekendtgørelse 580 af den 7. august 1991).

Livsforsikringsordninger, der - som i nærværende sag - var oprettet i udenlandske livsforsikringsselskaber, var ikke omfattet af kapitel 1 i den dagældende pensionsbeskatningslov.

Sådanne ordninger var i stedet omfattet af bestemmelsen i pensionsbeskatningslovens § 50, hvoraf følgende fremgik:

"§ 50

Stk. 1: Reglerne i stk. 2-8 gælder for:

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,

[...]

Stk. 2. Præmier eller bidrag til forsikringer m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Overstiger de i indkomståret forfaldne præmier eller bidrag til livsforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 1-2, for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller et selskab eller en forening m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1 eller efter lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v., i alt 5.300 kr., betales en afgift på 40 pct. af det overskydende beløb. Afgiften tilfalder statskassen. Beløbet på 5.300 kr. reguleres efter reguleringstallet i § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven). Præmier eller bidrag til livsforsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, medregnes ikke ved opgørelsen af det nævnte beløb. Dette gælder dog kun, hvis forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om beregningen og opkrævningen af afgiften. Afgiften forfalder for personer til betaling på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som 1. rate vedrørende restskatter, jf. kildeskattelovens § 61, og for selskaber og foreninger m.v. på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som indkomstskatten, jf. selskabsskattelovens § 30. Betales afgiften ikke rettidigt, betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Renten tilfalder statskassen og kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afgiften og den nævnte rente kan inddrives efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, jf. kildeskattelovens afsnit VII, og af selskabsskatter, jf. selskabsskattelovens § 30. I øvrigt finder skattelovgivningens regler om pligt til at selvangive, straf for urigtig selvangivelse og klageadgang tilsvarende anvendelse på afgiftspligtige præmier m.v. efter dette stykke.

Stk. 4. Løbende udbetalinger, der bortfalder ved de forsikredes eller pensionsberettigedes død, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4, skal dog kun 70 pct. af udbetalingerne medregnes som skattepligtig indkomst.

Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4. såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningen udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring,

udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

Stk. 6. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses fra tilskrivning af bonus og renter m.v.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue anvendes statsskattelovens § 12. [...] [spørgers fremhævninger]

Som det fremgår af ovenstående bestemmelse i den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, skulle der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses fra tilskrivinger af bonus og renter vedrørende livsforsikringsordninger, der ikke var omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs kapitel 1, herunder livsforsikringsordninger, der er tegnet i udenlandske forsikringsselskaber.

At der hverken skulle betales indkomstskat eller realrenteafgift af renter, der tilskrives en ordning i et udenlandsk livsforsikringsselskab, understøttes også af skatteministerens svar offentliggjort i TfS 1990.41.

Ovennævnte regler blev ændret ved lov nr. 569 af den 24. juni 1992 (om formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.).

Ved ovennævnte ændringslov skete der en skattemæssig ligestilling af livsforsikringsordninger, hvad enten der var tale om indskud i danske eller udenlandske forsikringsselskaber.

Af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 569 af den 24. juni 1992, § 6 fremgik endvidere følgende:

"Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato." [Spørgers fremhævning]

Som det fremgår af ovennævnte, blev ordninger oprettet før den 18. februar 1992 ikke omfattet af de nye regler om skattemæssig ligestilling af indskud i danske og udenlandske forsikringsselskaber

Den i nærværende sag omhandlede livsforsikring er tegnet og ikrafttrådt inden den 18. februar 1992, ligesom pengene på livsforsikringen er indbetalt inden denne dato.

Som en konsekvens heraf er livsforsikringsordningen ikke omfattet af lovændringen ved lov nr. 569 af den 24. juni 1992.

Spørgsmålet om skattepligt af renterne skal således afgøres efter reglerne i den dagældende pensionsbeskatningslov (lovbkg. nr. 580 af den 7. august 1991).

Nærværende livsforsikringsordning, som oprettedes af en person med bopæl og hjemsted i udlandet, og som oprettedes i et udenlandsk forsikringsselskab, var derfor ikke omfattet af kapitel 1 i den dagældende pensionsbeskatningslov.

Som en konsekvens heraf skal de tilskrevne renter på ordningen ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. lovens § 50, stk. 6.

Det er derfor spørgers opfattelse, at ovennævnte spørgsmål skal besvares bekræftende.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger ikke er indkomstskattepligtig til Danmark af de renter, der er tilskrevet livsforsikringen?

Begrundelse

Sagen drejer sig om, hvorvidt spørger er indkomstskattepligtig af de renter, der er tilskrevet den udenlandske livsforsikring, som spørger overtog ved sin fars død i 2007.

Spørger har oplyst, at spørgers far i 1991 tegnede en livsforsikring for spørgers datter, og med spørger som begunstiget. Livsforsikringen blev oprettet i forsikringsselskabet X på Isle of Man, og gennem bank-X indsatte spørgers far XXXXX kr., der fordeltes på 40 policer.

Spørger har fremlagt en af livsforsikringspolicerne, hvoraf fremgår, at livsforsikringen trådte i kraft den 2. januar 1992. Endvidere fremgår det af livsforsikringspolice, at spørger blev indsat som ”secondary owner”, således at spørger overtog ejerskabet til police ved spørgers fars død.

Det lægges til grund for besvarelsen af det bindende svar, at den af spørger fremlagte livsforsikringspolice, er identisk med de øvrige livsforsikringspolicer, som spørger i øvrigt har overtaget ejerskabet til ved sin fars død. Endvidere lægges det til grund for besvarelsen, at forsikringsvilkårene er uændret siden forsikringsaftalens indgåelse.

SKAT finder på baggrund af den af spørger fremlagte dokumentation, herunder den underskrevne forsikringsaftale og -police, at aftalen om livsforsikring må anses for indgået senest den 30. december 1991.

Henset til, at livsforsikringen er tegnet i et udenlandske forsikringsselskab af en person, der på tegningstidspunktet havde bopæl i Spanien, og aftalen om livsforsikringen må anses for endeligt indgået før den 18. februar 1992, skal livsforsikringen bedømmes efter den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, jf. § 6 i lov nr. 569 af den 24. juni 1992.

Spørgsmålet om, hvorvidt spørger er indkomstskattepligtig af de renter, der er tilskrevet den udenlandske livsforsikring, som spørger har overtaget ejerskabet til, skal derfor bedømmes efter den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, stk. 6.

Det følger af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, stk. 6, at renter, der tilskrives en livsforsikring, der er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

På denne baggrund er det SKATs vurdering, at spørger ikke er indkomstskattepligtig af de renter, der er tilskrevet livsforsikringen, som spørger har overtaget ejerskabet til efter sin fars død.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”ja”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger ikke er indkomstskattepligtig til Danmark af de renter, der er tilskrevet livsforsikringen?

Lovgrundlag

Pensionsbeskatningslovens § 50 (historisk) (lovbkg. nr. 580 af den 7. august 1991.)

”§ 50. Reglerne i stk. 2-8 gælder for:

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
2. livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit 1,
3. pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1, men som opfylder betingelserne i § 3,
4. livsforsikring og pensionskasseordning, der omfattes af §§ 2 eller 5-7, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
5. anden livsforsikring, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
6. rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og
7. syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede.

Stk. 2. Præmier eller bidrag til forsikringer m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Overstiger de i indkomståret forfaldne præmier eller bidrag til livsforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 1-2, for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller et selskab eller en forening m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1 eller efter lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v., i alt 5.300 kr., betales en afgift på 40 pct. af det overskydende beløb. Afgiften tilfalder statskassen. Beløbet på 5.300 kr. reguleres efter reguleringstallet i § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personsskatteloven). Præmier eller bidrag til livsforsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, medregnes ikke ved opgørelsen af det nævnte beløb. Dette gælder dog kun, hvis forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om beregningen og opkrævningen af afgiften. Afgiften forfalder for personer til betaling på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som 1. rate vedrørende restskatter, jf. kildeskattelovens § 61, og for selskaber og foreninger m.v. på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som indkomstskatten, jf. selskabsskattelovens § 30. Betales afgiften ikke rettidigt, betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Renten tilfalder statskassen og kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afgiften og den nævnte rente kan inddrives efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, jf. kildeskattelovens afsnit VII, og af selskabsskatter, jf. selskabsskattelovens § 30. I øvrigt finder skattelovgivningens regler om pligt til at selvangive, straf for urigtig selvangivelse og klageadgang tilsvarende anvendelse på afgiftspligtige præmier m.v. efter dette stykke.

Stk. 4. Løbende udbetalinger, der bortfalder ved de forsikredes eller pensionsberettigedes død, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4, skal dog kun 70 pct. af udbetalingerne medregnes som skattepligtig indkomst.

Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningen udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring,

udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

Stk. 6. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses fra tilskrivning af bonus og renter m.v.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue anvendes statsskattelovens § 12.

Stk. 8. Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., anvendes også på en forsikring eller pensionskasseordning, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 1, stk. 1, litra d, nr. 3, i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v., uanset om forsikringen eller pensionskasseordningen opfylder de almindelige betingelser i §§ 2-5. For den del af udbetalingerne, der hidrører fra indbetalinger efter denne lovs ikrafttræden, gælder bestemmelsen dog kun med tilsvarende begrænsninger, som er fastsat for adgangen til fremtidig at indbetale til en af § 7 omfattet forsikring, jf. § 7, stk. 2. Bestemmelsen gælder heller ikke udbetalinger fra en ordning, hvor der efter lovens ikrafttræden er foretaget ændringer, der ikke kan forenes med lovens almindelige regler for en sådan ordning, jf. § 31. ”

Ikrafttrædelsesbestemmelsen § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af den 24. juni 1992 (om formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.)

”§ 6.

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato. ”

Praksis

Den juridiske vejledning 2017-1, afsnit C. A. 10.4.2.3.6 Overgangsregler

”Indhold

Dette afsnit handler om ændringer, der foretages i en forsikringsordning mv., der er oprettet før den 18. februar 1992, og beskriver, om ændringerne er af en sådan karakter, at forsikringen mv. bliver anset som en ny ordning, der er omfattet af PBL § 53 A.

(...)

Overgang fra beskatning efter PBL § 50 til beskatning efter PBL § 53 A

Da eksisterende forsikringer mv. omfattet af PBL § 50 kan ændres, er det nødvendigt at tage stilling til, hvilke ændringer i en forsikring mv. oprettet før den 18. februar 1992, der kan medføre, at forsikringen mv. herefter anses for en "ny" ordning omfattet af den skærpede regel i PBL § 53 A.

For ejeren af en livsforsikring med kapitaludbetalinger, der er omfattet af PBL § 50 og som er oprettet i udlandet, mens vedkommende var fuldt skattepligtig i udlandet, vil en ændring, så ordningen bliver omfattet af PBL § 53 A, medføre en skærpelse af beskatningsreglerne.

For ordninger oprettet før den 18. februar 1992 omfattet af PBL § 50, indeholder PBL § 50, stk. 3, en regel om præmieafgift på 40 procent af kapitalindbetalinger over et vist beløb 10.400 kr. (2016: 10.200 kr.). Men den bestemmelse gælder ikke ved oprettelse, mens ejeren var hjemmehørende i udlandet. Til gengæld er kapitaludbetaling og afkast af kapitalforsikringer mv. oprettet før den 18. februar 1992 skattefri, hvis forsikringstageren vælger at flytte til Danmark.

PBL § 53 A indfører beskatning af afkastet med virkning for ordninger oprettet, erhvervet eller ændret den 18. februar 1992 eller senere.

Det skal i den forbindelse holdes for øje, at i den udstrækning det er muligt at foretage en ændring i forsikringen mv., der indebærer, at der foreligger en "ny" ordning, og denne ordning ligesom den oprindelige ordning udbetaler løbende, livsbetingede ydelser i stedet for kapitaludbetalinger, kan ændringen opleves som en lempelse af skatten. Konsekvensen er, at afkastet til forskel fra tidligere bliver beskattet efter PBL § 53 A, men at de løbende udbetalinger til gengæld i forhold til tidligere bliver skattefri.

(...)

Arv

PBL § 53 A har virkning for forsikring og pensionsordning, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere. Bestemmelsen har dog ikke virkning for arv, der er faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato.

Overdrages en forsikring efter den 18. februar 1992, bliver den derfor omfattet af PBL § 53 A, bortset fra de tilfælde, hvor overdragelsen sker ved arv. Se lov nr. 569 af 24. juni 1992, § 6, stk. 1.

Ordninger i udenlandske forsikringsselskaber kan tegnes enten som en ophørende forsikring, der udløber på et nærmere bestemt tidspunkt, eller som en livsvarig ordning. Se lovforslag nr. L 229, Folketingsåret 1991-92.

Børn eller børnebørn indsættes i nogle tilfælde som de forsikrede i de livsvarige ordninger. Når forsikringen tegnes med eksempelvis et barn som forsikret, kan der i policen indføjes en bestemmelse om, at barnet eller barnebarnet skal indtræde som ejer af forsikringen ved den første ejers død. Herved går forsikringen i arv, og først når barnet dør, udbetales ordningen. Ved at indsætte børn eller børnebørn som de forsikrede liv, reduceres risikoelementet meget væsentligt.

En dansker, som var bosat i Spanien, døde i 1996. Afdøde havde to arvinger og efterlod sig to policer i et udenlandsk forsikringsselskab. Forsikringspolicerne indeholdt en bestemmelse om, hvem forsikringerne skulle tilfalde, når ejeren af forsikringen døde. I policen anvendtes ordet "Grantee", som blev defineret som "he to whom any grant is made".

Forsikringerne blev anset omfattet af overgangsbestemmelsen i § 6, jf. lov nr. 569 af den 18. februar 1992, efter at de var overgået til arvingerne, og forsikringerne var derfor fortsat omfattet af den dagældende regel i PBL § 50. Se TfS 1999, 635 TSS, og kommentaren hertil i TfS 1999, 663.

SKM2014. 127. SR Ejeren ville foretage en ændring, der alene gik ud på at indsætte en anden person, der skulle arve forsikringen, end den der oprindeligt var indsat i forsikringen. Ændringen var udelukkende af testamentarisk karakter og forsikringen var derfor fortsat omfattet af PBL § 50.

SKM2013. 480. SR kunne 3 udenlandske kapitallivsforsikringer, ejet i lige sameje af to søskende (arvinger), hver især opdeles i 2 selvstændige policer, således at hver af søskenene kunne udtage 3 underpolicer svarende til 50 % af de 3 kapitallivsforsikringer uden at det fik konsekvenser i forhold til PBL § 50.

I SKM2005. 380. LR ønskede to arvinger at dele et investeringsdepot mellem sig, så de hver især kunne aftale deres investeringsprofil. Opdelingen blev ikke anset for en så væsentlig ændring, at ordningen ville blive omfattet af PBL § 53 A.

Ejerskifte

Hvis en forsikring skifter ejer, betragtes det som en nytegning, medmindre ejerskiftet følger direkte af forsikringsaftalen eller af lovgivningen. Som eksempel på ejerskifte, der følger af aftalen, kan nævnes den situation, hvor forsikringstageren og den forsikrede (den, på hvis liv forsikringen er tegnet) ikke er én og samme person, og hvor det i policen er anført, at forsikringstagerens rettigheder ved dennes død overgår til den forsikrede.

Som eksempel på ejerskifte, der følger af lovgivningen, kan nævnes den situation, hvor en begunstiget ved forsikringstagerens død indtræder i dennes ret efter aftalen i kraft af reglerne i forsikringsaftaleloven (FAL) § 110.

Ved separation og skilsmisse, hvor en forsikring deles mellem de to ægtefæller, bliver forsikringstagerens del ikke omfattet af PBL § 53 A. Derimod bliver ægtefællens del omfattet, fordi ægtefællen indtræder som ejer af den del af forsikringen, der overdrages vedkommende med sædvanlige ejerbeføjelser.

(...)"